



گردشگری

امضای یک تفاهم‌نامه گردشگری

تفاهم‌نامه همکاری فی‌مابین معاونت گردشگری وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی و سازمان توسعه تجارت ایران به‌منظور دستیابی به اهداف توسعه‌گردشگری به‌امضا رسید.

علی‌اصغر شالیبافیان در مراسم امضای این تفاهم‌نامه با اشاره به اتفاقات دو سال اخیر در صنعت گردشگری و خسارت‌ها و آسیب‌هایی که طی این مدت به‌این صنعت وارد شده، گفت: صنعت گردشگری به دلیل مشکلات ساختاری که دارد، سال‌هاست رنج می‌برد. یکی از این مشکلات، نهادینه‌نشدن گردشگری در ادارات کشور است. درحالی که اگر حرف از توسعه گردشگری و جایگزین‌شدن آن با صنعت نفت کشور می‌زبیم، نیازمندیم تا گردشگری به شکل جدی در نظام اداری کشور دیده‌شود.

وی یادآور شد: دراین خصوص با پیگیری‌ها و مساعدتی که وزیر صمت و وزیر میراث‌فرهنگی و رئیس‌کل سازمان توسعه تجارت ایران داشتند، گردشگری به‌عنوان یکی از اولویت‌های سازمان توسعه تجارت ایران مطرح شد و در بخش‌های مختلفی که این سازمان فعالیت دارد، جای گرفته است.

معاون گردشگری گفت: موضوعات گردشگری با همکاری سازمان توسعه تجارت ایران در قالب تفاهم‌نامه‌ای نوشته شد و در آن ۲۵ مورد از همکاری‌های مشترک تدقیق و تدوین شده و امروز نیز به امضا رسید. از ۴۰۰۰دی۱۴۰۰ به‌عنوان اولین دستاورد این تفاهم‌نامه، معاونت گردشگری میزبان چهار نفر از رایزنان بازرگانی بود که برای بازاریابی ترکیه، هندوستان، عراق و پاکستان فعالیت می‌کنند. این‌گفت‌وگوها و ارتباطاتی که فردا شکل می‌گیرد، می‌تواند در بلندمدت ثمرات خوبی داشته‌باشد.

علیرضا پیمان‌پاک، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و رئیس‌کل سازمان توسعه تجارت ایران هم دراین‌باره گفت: با توجه به امکانات و ابزارهایی که این سازمان در خارج از کشور دارد، می‌توانیم به کمک حوزه گردشگری ببیاییم.



کشف آثاری از دوره سلوکی تا اواخر دوره اشکانی در بیستون

سرپرست هیأت باستان‌شناسی در تپه گوهره بیستون، حاصل کاوش در این محوطه را کشف آثار و شواهد معماری نظیر دیوارهای سنگی و خشتی و سنگفرشی از ۳۰فاز مختلف زمانی احتمالا سلوکی، اوایل اشکانی و اواسط تا اواخر اشکانی اعلام کرد.

حمایت‌ها، پولی شد!

برگزاری نمایشگاه ملی صنایع‌دستی با هزینه‌های گزاف و سنگین، واکنش گلایه‌آمیز هنرمندان و فعالان صنایع‌دستی را به‌دنبال داشته‌است



فاطمه مرانداه

دبیر گروه ایران

اگرچه وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در مراسم سالگرد شهادت سردار سلیمانی بر اهمیت صنایع‌دستی تأکید کرد و این بخش را یکی از مهم‌ترین موضوعات اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی در کشور ما و مصادیق بارز اقتصاد مقاومتی دانست اما شاید برای درک اهمیت این حوزه حتی نیاز به این تأکید وزیر هم نبود و نیست، چه این‌که پیش از این رهبر معظم انقلاب بارها روی مهم بودن جایگاه و نقش اقتصادی، فرهنگی صنایع‌دستی دست گذاشته و نه در حرف که در عمل بر این مهم صحه گذاشته‌اند. آنجا که تمام وسایل حسینیة ایشان از صنایع‌دستی و بومی است؛ از زیلوی آبی رنگ میبیدی که حسینیة با آن مفروش شده گرفته تا میز منبت‌کاری و قاب خاتم و رومیزی‌های ترمه‌ای مزین به بته جقه. نامگذاری سال ۱۳۹۷ با عنوان سال حمایت از کالای ایرانی از سوی ایشان تلنگری دیگر به توجه به صنایع‌دستی و هنرهای بومی ایرانی بود که ایرانی‌ترین کالا در جامعه ما محسوب می‌شود و اتفاقاً عمده فعالیت اقتصادی خانواده‌ها به ویژه روستاییان و مرز نشینان استان‌های مرزی در حوزه کسب‌وکارهای خانگی و کارگاه‌های خرد با محوریت همین صنایع‌دستی پیگیری می‌شود. آمارها هم حکایت از شاغل بودن حدود یک‌ونیم میلیون نفر در این حوزه دارد که ۷۰ درصد آنها خانم بوده و از این جمعیت ۴۰ درصد خودسرپرست محسوب می‌شوند. همه اینها یعنی یکی از اقتصادی‌ترین و بومی‌ترین بخش‌های فعال کشور نیاز به حمایت و توجه دوچندان دارد تا شعار مورد نظر رهبری یعنی اقتصاد مقاومتی در شرایط سخت کنونی که کشورمان محصور در تحریم‌هاست، جامعه عمل ببوشاند، به‌ویژه این‌که شیوع کرونا طی دو سال گذشته باعث تعطیلی کارگاه‌ها و نابودی بسیاری از کسب‌وکارها در این حوزه شد. قطعاً برگزاری نمایشگاه‌های ملی و استانی فروش صنایع‌دستی آن هم با حمایت و سوبسید دولتی بهترین راهکار برای حمایت از این اقتصادی بومی روبه ورشکستگی است. متأسفانه آنچه در عمل شاهد آن هستیم اولاً نبود چنین حمایت‌هاست و دوم این‌که اگر قدمی در این راه برداشته شود؛ چنان‌که اخیراً با اعلام برگزاری نمایشگاه ملی صنایع‌دستی برداشته شده، بیشتر نمکی روی زخم هنرمندان و فعالان صنایع‌دستی است.

شیوع کرونا همان‌طور که به بسیاری از کسب‌وکارها در حوزه‌های اقتصادی و فرهنگی و خدماتی آسیب زد و خسارت وارد کرد؛ همان‌طور که چرخ‌های تازه به حرکت درآمده صنعت گردشگری را متوقف کرد و بسیاری از مشاغل پا گرفته در این حوزه را به ورشکستگی کشاند، حوزه مهم صنایع‌دستی را که یکی از بخش‌های مهم اقتصادی بومی کشورمان محسوب می‌شود به ورطه نابودی رساند، چنان‌که در طول دو سال گذشته، بسیاری از کارگاه‌های کوچک و بزرگ صنایع‌دستی تعطیل یا نیمه‌تعطیل شد و کسب‌وکارهای کوچک خانگی از بین رفت و هزاران نفر در این میان بیکار شده و توان

از آنجا که وزیر میراث فرهنگی گفته همچنان زمان برای اصلاح داریم هنرمندان صنایع دستی از ایشان درخواست می‌کنند که نسبت به برگزاری یک نمایشگاه ملی رایگان یا دست‌کم با قیمت متصفانه اقدام کند

درآمدزایی خود را از دست دادند. حمایت‌های اندک و قطره چکانی که طی دو سال کرونارزده گذشته نیز به هنرمندان و فعالان این حوزه وعده داده شده بود، چندان کمکی به آنها نکرد چراکه با ضمانت اجرایی همراه نبود و فی‌المثل اگر وعده امهال بانکی برای اقساط تسهیلات بانکی هنرمندان داده و در نظر گرفته شد، عملاً اجرایی نشد، زیرا بانک‌ها برای اجرای آن همراهی نکردند.

به هر روی دو سال سخت و نفسگیر برای فعالان این حوزه پشت سر گذاشته شد و این روزها که سایه کرونا هر روز کم‌رنگ‌تر می‌شود و کسب‌وکارها در حال جان گرفتن دوباره، انتظار می‌رود و واکنش فعالان این حوزه و تحریم نمایشگاه توسط آنها مواجه شده‌است. آنها می‌گویند در نمایشگاهی که تحت مدیریت معاونت صنایع‌دستی و با هزینه‌های سنگین و نامعقول برگزار می‌شود، شرکت نخواهند کرد.

قیمت بالای غرفه‌ها

حمایت از بخش صنایع‌دستی در همه دولت‌های گذشته وجود داشته و نه‌تنها در دولت‌های اخیر است بلکه در دولت‌های گذشته و حتی در دولت‌های پیش از این روند تا دولت یازدهم ادامه داشت و در این دولت متأسفانه به‌صورت لاک‌پشتی و آرام‌آرام، ابتدا اسکان و خوراک هنرمندان مدعو حذف شد و بعد هم غرفه‌ها یک‌درمیان پولی شد و در نهایت نمایشگاه ملی و رایگان صنایع‌دستی تبدیل به یک نمایشگاه کاملاً پولی شد که دیگر شرکت در آن نهنتنها صرفه اقتصادی نداشت، بلکه در عمل ضرر و زیان هم روی دست هنرمندان باقی می‌گذاشت. از این پس برگزاری نمایشگاه صرفاً جنبه آماری و شوی رسانه‌ای پیدا کرد و از حالت حمایتی خارج شد. حتی نمایشگاه‌های خارجی که رایگان برگزار می‌شد هم لغو و به‌کانون اتومبیلرانی واگذار و پولی شد. این فعال صنایع‌دستی می‌گویند ۴۵۴هزار تومان اعلام شده‌است. از آنجا که هر غرفه حدود ۱۲ متر است، بهای هر غرفه چیزی حدود ۵ میلیون تومان برآورد می‌شود. این هزینه منهای هزینه اسکان و خوراک هنرمندانی است که قرار است از سراسر کشور خود را به پایتخت برسانند. نیما ذاکری سعید، یکی از گردانندگان کمپین حمایت از صنایع‌دستی ایران با گلایه از برگزاری چنین نمایشگاهی به ما می‌گوید: هزینه حضور در چنین نمایشگاهی نه به‌صرفه اقتصادی برای

هنرمندان است و نه آنها در عمل توان پرداخت این هزینه سنگین را دارند، به‌ویژه آن‌که طی دو سال گذشته بسیاری از آنها ورشکسته و مقروض و بدهکار شده و کسب‌وکار خود را از دست داده‌اند. ذاکری‌سعید تأکید می‌کند اگر قرار به شرکت در نمایشگاهی برای فروش کالا باشد، در نمایشگاه‌های خصوصی شرکت می‌کنیم که هم اکنون در گوشه و کنار کشور با قیمتی نصف یا یک‌سوم قیمت دولتی و تخفیف‌های ویژه از هنرمندان برای حضور دعوت به‌عمل‌آورده‌اند. گلایه این هنرمند چرم‌دوز کشورمان فقط از برگزاری چنین نمایشگاه عجیبی نیست و با اشاره به کم‌رنگ‌شدن کارایی و توانمندی معاونت صنایع‌دستی طی ۱۲-۱۰ سال گذشته می‌گوید: تا پیش از سال ۹۴ نمایشگاه‌هایی از طرف معاونت صنایع‌دستی برای هنرمندان به‌صورت رایگان برگزار می‌شد و هر استان هم پنج تا هفت سهمیه رایگان برای اسکان و پذیرایی و خوراک داشت. این روند تا دولت یازدهم ادامه داشت و در این دولت متأسفانه به‌صورت لاک‌پشتی و آرام‌آرام، ابتدا اسکان و خوراک هنرمندان مدعو حذف شد و بعد هم غرفه‌ها یک‌درمیان پولی شد و در نهایت نمایشگاه ملی و رایگان صنایع‌دستی تبدیل به یک نمایشگاه کاملاً پولی شد که دیگر شرکت در آن نهنتنها صرفه اقتصادی نداشت، بلکه در عمل ضرر و زیان هم روی دست هنرمندان باقی می‌گذاشت. از این پس برگزاری نمایشگاه صرفاً جنبه آماری و شوی رسانه‌ای پیدا کرد و از حالت حمایتی خارج شد. حتی نمایشگاه‌های خارجی که رایگان برگزار می‌شد هم لغو و به‌کانون اتومبیلرانی واگذار و پولی شد. این فعال صنایع‌دستی می‌گویند ۴۵۴هزار تومان اعلام شده‌است. از آنجا که هر غرفه حدود ۱۲ متر است، بهای هر غرفه چیزی حدود ۵ میلیون تومان برآورد می‌شود. این هزینه منهای هزینه اسکان و خوراک هنرمندانی است که قرار است از سراسر کشور خود را به پایتخت برسانند.

نیما ذاکری سعید، یکی از گردانندگان کمپین حمایت از صنایع‌دستی ایران با گلایه از برگزاری چنین نمایشگاهی به ما می‌گوید: هزینه حضور در چنین نمایشگاهی نه به‌صرفه اقتصادی برای هنرمندان است و نه آنها در عمل توان پرداخت این هزینه سنگین را دارند، به‌ویژه آن‌که طی دو سال گذشته بسیاری از آنها ورشکسته و مقروض و بدهکار شده و کسب‌وکار خود را از دست داده‌اند. ذاکری‌سعید تأکید می‌کند اگر قرار به شرکت در نمایشگاهی برای فروش کالا باشد، در نمایشگاه‌های خصوصی شرکت می‌کنیم که هم اکنون در گوشه و کنار کشور با قیمتی نصف یا یک‌سوم قیمت دولتی و تخفیف‌های ویژه از هنرمندان برای حضور دعوت به‌عمل‌آورده‌اند. گلایه این هنرمند چرم‌دوز کشورمان فقط از برگزاری چنین نمایشگاه عجیبی نیست و با اشاره به کم‌رنگ‌شدن کارایی و توانمندی معاونت صنایع‌دستی طی ۱۲-۱۰ سال گذشته می‌گوید: تا پیش از سال ۹۴ نمایشگاه‌هایی از طرف معاونت صنایع‌دستی برای هنرمندان به‌صورت رایگان برگزار می‌شد و هر استان هم پنج تا هفت سهمیه رایگان برای اسکان و پذیرایی و خوراک داشت. این روند تا دولت یازدهم ادامه داشت و در این دولت متأسفانه به‌صورت لاک‌پشتی و آرام‌آرام، ابتدا اسکان و خوراک هنرمندان مدعو حذف شد و بعد هم غرفه‌ها یک‌درمیان پولی شد و در نهایت نمایشگاه ملی و رایگان صنایع‌دستی تبدیل به یک نمایشگاه کاملاً پولی شد که دیگر شرکت در آن نهنتنها صرفه اقتصادی نداشت، بلکه در عمل ضرر و زیان هم روی دست هنرمندان باقی می‌گذاشت. از این پس برگزاری نمایشگاه صرفاً جنبه آماری و شوی رسانه‌ای پیدا کرد و از حالت حمایتی خارج شد. حتی نمایشگاه‌های خارجی که رایگان برگزار می‌شد هم لغو و به‌کانون اتومبیلرانی واگذار و پولی شد. این فعال صنایع‌دستی می‌گویند ۴۵۴هزار تومان اعلام شده‌است. از آنجا که هر غرفه حدود ۱۲ متر است، بهای هر غرفه چیزی حدود ۵ میلیون تومان برآورد می‌شود. این هزینه منهای هزینه اسکان و خوراک هنرمندانی است که قرار است از سراسر کشور خود را به پایتخت برسانند.

ضعیف هنرمند، نجومی و غیرقابل پرداخت است. گلایه دیگر ذاکری‌سعید که البته گلایه بسیاری از هنرمندان است، ثبت ملی و جهانی روستاها و شهرهای صنایع‌دستی بدون ایجاد زیرساخت‌های توسعه‌ای در آنهاست. به گفته آنها، این ثبت‌های ملی و جهانی تنها جنبه تبلیغی دارد و طی چند سال گذشته هیچ دردی از هنرمندان دوا نکرده‌است. کم‌این‌که تفاهم‌نامه‌هایی که طی چند سال گذشته معاونت صنایع‌دستی با ادارات مختلف برای خرید یا حمایت از صنایع‌دستی امضا کرده هم در عمل به درد هنرمندان نخورده و اجرایی نشده‌است؛ نمونه‌اش امضای تفاهم‌نامه با بانک‌ها برای امهال به اقساط بانکی در طول شیوع کروناست که مدیران بانکی زیر بار اجرای آن نرفتند. به گفته هنرمندان، وعده تخصص وام ۶۰میلیونی برای خرید مسکن از سوی معاونت صنایع‌دستی هم در این شرایط گرانی سرسام آور مسکن، از آن وعده‌های عجیب و بی‌فایده‌ای است که حتی نمی‌توانند دردی از اجاره و رهن هنرمندان دوا کنند چه رسد به این‌که آنها را خانه‌دار کنند.

اگر پیول ندارید
نمایشگاه برگزار نکنید
شاخرخ پوری، تولیدکننده و طراح نوآور در حوزه محصولات نمدی است که با گلایه می‌گوید وزارتخانه میراث فرهنگی و معاونت صنایع‌دستی اگر پولی در بساط ندارند، بهتر است نمایشگاه برگزار نکنند، چراکه این پرسش مطرح می‌شود که با برگزاری چنین نمایشگاه سنگین و گرانی، پس فرق بخش دولتی با خصوصی و صحبت از حمایت‌های دولتی چیست؟ به گفته پوری، شرایط حضور در نمایشگاه‌های خصوصی حتی بسیار آسان‌تر از نمایشگاه دولتی است، چه این‌که اگر هنرمند فروش نداشته باشد، می‌تواند پول غرفه را ندهد اما در نمایشگاه دولتی اول باید پول غرفه‌ها برای تمام مدت برگزاری نمایشگاه به حساب شرکت بزرگ‌کننده واریز شود، چه هنرمند فروش داشته باشد و چه نداشته باشد. ضمن این‌که مدت برگزاری نمایشگاه‌های خصوصی ۱۰روزه است و نمایشگاه‌های دولتی سه چهار روزه که فرصت بسیار کمی است و تا مردم از برگزاری آن مطلع شوند،

از دوره‌های سلوکی و اشکانی بوده و همچنین شواهدی از معماری در آن دیده می‌شد. آثار و شواهد موجود نشان از یک محوطه مهم در منطقه بگستانه دوران تاریخی داشت از این‌رو و در نهایت کاوش در این محوطه در دستور کار قرار گرفت و یک ترازشه اصلی در ابعاد ۱۰در۱۰ و یک گمانه ۳در۲ روی سطح تپه ایجاد شد.



لوگوی نمایشگاه ملی صنایع‌دستی که قرار است امسال در فاصله ۱۳ تا ۹ بهمن برگزار شود



هنرمندان باید غرفه‌های خود را جمع کنند و تحویل دهند. این هنرمند یادآور می‌شود که اگر دلیل برگزاری نمایشگاه پولی نداشتن بودجه است، پس یقیناً آنها بودجه‌ای برای تبلیغ و معرفی نمایشگاه در سطح کشور و رسانه‌ها را نخواهند داشت و نمایشگاهی که درست معرفی و تبلیغ نشود، مشتری و فروش نخواهد داشت. پس چه ضرری است که هنرمند از هزاران کیلومتر در گوشه‌وکنار کشور بکوبد و بیاید پایتخت که نه‌تنها فروش نکند، بلکه ضرر و زیان هم داشته باشد؛ اتفاقی که قطعاً مغایر با شعار حمایت از تولید ملی و هویت فرهنگی است.

در هر روی امیدواریم که سیدعزت‌ا... ضرغامی، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی که چندماهی است سکان این وزارتخانه را در دست گرفته و نشان داده می‌خواهد در عرصه میراث فرهنگی و گردشگری گام‌های بلند و موثری بردارد، به حوزه صنایع‌دستی که مکمل بخش گردشگری است و برگزاری متصفانه

نمایشگاه صنایع‌دستی هم نگاه ویژه داشته باشد. البته وی چندی پیش در پاسخ به خبرنگار فارس در خصوص اعتراض هنرمندان صنایع‌دستی به اجاره‌به‌های غرفه‌های نمایشگاه صنایع‌دستی گفته بود من در مورد حضور فعالان صنایع‌دستی تمام توضیحات لازم را ارائه کردم اما از آخرین تصمیم‌ها اطلاع ندارم، هرچند همچنان زمان داریم و می‌توانیم به این مهم رسیدگی کنیم.

